21/12/2019

“Η κλήση της αγάπης του Χριστού δεν είναι μια απλή λέξη”

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Η κλήση της αγάπης του Χριστού δεν είναι μια απλή λέξη τονίζει στο φετινό του μήνυμα για τα Χριστούγεννα, ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ.κ. Θεόδωρος Β΄.

Ο Προκαθήμενος της Αλεξανδρινής Εκκλησίας συμπληρώνει πως η κλήση αυτή είναι “απόκριση αιωνιότητας, μια και ο Θεός δεν μας έπλασε για τη γη, αλλά για τον ουρανό. Ο Χριστός, που σήμερα γεννάται, ανανεώνει και πάλι τη φιλάνθρωπη δέσμευσή Του να παραμείνει στο πλευρό μας και να αρδεύει το γεώργιο της καρδιάς μας με την αγάπη Του”.

Αναλυτικά αναφέρει:

Η ενανθρώπιση του Υιού και Λόγου του Θεού δεν είναι απλά και μόνο ένα γεγονός ιστορικό, αλλά μια διαρκής κλήση αποδοχής της αγάπης του Ιησού Χριστού. Και η εορτή των Χριστουγέννων δεν είναι παρά η κατ' εξοχήν εορτή της αποκρίσεως μας στην αγάπη του Θεού, ο Οποίος από αγάπη για εμάς γίνεται άνθρωπος και με αγάπη μας ρωτά:

Θέλουμε άραγε να ανοίξουμε τη θύρα της καρδιάς μας και να Του προσφέρουμε τη θαλπωρή της δικής μας φάτνης; Θέλουμε άραγε να ανοίξουμε τη θύρα της καρδιάς μας και να φιλοξενήσουμε Εκείνον, που αν και Θεός, ταπεινά μας καλεί να Τον βάλουμε στη ζωή μας και να γίνουμε κατά χάριν παιδιά Του;

Η προσωπική μας απόκριση στην κλήση της αγάπης του ενανθρωπίσαντος Θεού δεν είναι βέβαια απόκριση απλά λεκτική ή θεωρητική. Είναι απόκριση έμπρακτος και βιωματική. Είναι απόκριση αιωνιότητας, μια και ο Θεός δεν μας έπλασε για τη γη, αλλά για τον ουρανό. Μας φύτεψε στο φυτώριο της γης για να μας μεταφυτεύσει στον παράδεισο. Και η μεταφύτευση αυτή είναι δυνατή, μόνο όταν το δέντρο είναι καρποφόρο.

Και η προσωπική μας καρποφορία δεν εξαρτάται από Εκείνον που μας φύτευσε στη γη. Άλλωστε ο Κύριος, χωρίς να κάνει καμία διάκριση, έδωσε σε όλους μας τον σπόρο της αγάπης, χωρίς να ξεχωρίζει πλούσιο και φτωχό, σοφό κι άσοφο, οκνηρό κι ενεργητικό, γενναίο και δειλό. Εκείνος έκαμε το δικό Του έργο. Και είναι δική μας η ευθύνη να κάνουμε τον σπόρο της φιλανθρωπίας του να ευδοκιμήσει ή να ξεραθεί.

Ποιός είναι ο παράγοντας που κρίνει την προσωπική μας ευδοκιμία; Είναι η ψυχρότητα ή η θερμότητα της καρδιάς μας. Είναι η αυταρέσκεια του εγώ ή η αυταπάρνηση του εμείς. Είναι τελικά ο Ηρώδης ή ο Ιωσήφ που κρύβουμε στην καρδιά μας.

Όταν ο Ηρώδης έμαθε τη γέννηση του Μεσσία από τους Μάγους, φοβήθηκε. Φοβήθηκε για τον εαυτό του, φοβήθηκε ότι θα έχανε την εξουσία του και επέλεξε το μισάνθρωπο μονοπάτι της αναιρέσεως των νηπίων.

Όταν ο Ιωσήφ έμαθε το σχέδιο της Θείας Οικονομίας από τον άγγελο, φοβήθηκε. Φοβήθηκε για το παιδί που του εμπιστεύθηκε ο Θεός και επέλεξε το ελπιδοφόρο μονοπάτι της διακονίας του Θεού, κατά τη δαυιτική παρότρυνση «οι φοβούμενοι τον Κύριον ήλπισαν επὶ Κύριον, βοηθός αυτών και υπερασπιστὴς αυτών εστιν.» (Ψαλμ. 115, 11)

Κι εμείς σήμερα κινούμαστε ανάμεσα στον εγωκεντρισμό του Ηρώδη, που δεν

εμπιστεύεται την αγάπη του Θεού και αδιαφορεί για τον συνάνθρωπο μέχρι του σημείου να τον εξοντώσει, και στον αλτρουισμό του Ιωσήφ, που εμπιστεύεται την αγάπη του Θεού και διακονεί τον συνάνθρωπο.

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Ο Χριστός, που σήμερα γεννάται, ανανεώνει και πάλι τη σωτηριώδη υπόσχεση που μας έδωσε: “ιδοὺ εγώ μεθ᾽ υμών ειμι πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος.” (Ματθ. 28, 20) Ο Χριστός, που σήμερα γεννάται, ανανεώνει και πάλι τη φιλάνθρωπη δέσμευσή Του να παραμείνει στο πλευρό μας και να αρδεύει το γεώργιο της καρδιάς μας με την αγάπη Του. Ποιό αντίδωρο αγάπης θα Του δώσουμε εμείς; Τη μάχαιρα του Ηρώδη ή τη συνεργεία του Ιωσήφ; Το μισάνθρωπο εγώ ή το φιλάνθρωπο εμείς;

Χριστός γεννάται και μας καλεί να θυμηθούμε την καταγωγή μας από τον Θεό ως εικόνες Του. Χριστός γεννάται και μας καλεί να συμπαθούμε τον άλλο αυθεντικά, όπως μας συμπαθεί κι Εκείνος. Χριστός γεννάται και μας καλεί να βιώσουμε το παροδικό σήμερα, όπως Εκείνος βίωσε την επί γης παρουσία Του, ως απόλυτη κένωση και ταπείνωση.

Χριστός γεννάται και λιπαίνει με την αγάπη Του την καρδιά μας, αντανακλώντας σε αυτήν τον κήπο του παραδείσου. Ας ανταποκριθούμε στην κλήση της αγάπης του Χριστού κι ας κάνουμε αυτό που μπορούμε. Και ο Χριστός, που σήμερα γεννάται, θα αναπληρώσει φιλανθρώπως τα ελλείποντα, διότι «Αυτός πρώτος ηγάπησεν ημάς.»